

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 5540

Doknr.
139308

Dato
10-10-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 12. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 54 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Gejl (ALT).

Spørgsmål nr. 54:

”Vil ministeren redegøre for, hvorvidt hun finder det hensigtsmæssigt, at der ikke er lovgivningsmæssige krav om, at kommunalpolitikere, der er medlem af Børn- og Ungeudvalget, skal have særlige kvalifikationer, når de som medlem af udvalget er med til at vurdere og træffe indgribende afgørelser om, hvorvidt en tvangsanbringelse af et barn er en egnet og nødvendig foranstaltning, og finder ministeren det hensigtsmæssigt, at der ikke stilles lovgivningsmæssige krav til faglige kompetencer, uddannelsesniveau og erfaring hos sagsbehandlere i kommunerne, der gennemfører børnesamtaler?”

Svar:

I min optik er det helt centralt for kvaliteten og retssikkerheden for parterne i sager om anbringelse uden samtykke, at medlemmerne af børn og unge-udvalgene har forskellige kompetencer i forhold til at kunne tage stilling til de ofte meget komplekse sager, som udvalget skal behandle. Ved at udvalgets medlemmer samlet set repræsenterer både socialfaglig og juridisk specialviden samt almene betragtninger, sikres det, at afgørelserne bygger på en helhedsbetragtning af barnets behov for en anbringelse uden for hjemmet.

Kommunalbestyrelsesmedlemmerne i børn og unge-udvalget skal fungere som lægmænd uden specialviden inden for området. Deres rolle er således at vurdere sagerne ud fra et lægmandsperspektiv og uden at tage kommunalpolitiske hensyn. De sidder dermed ikke med i udvalgene som specialister inden for børne- og ungeområdet. Formålet er, at befolkningens almindelige opfattelse også er repræsenteret ved udvalgets afgørelser, samt at kommunalbestyrelsen får et vigtigt indblik i sagernes karakter.

Kommunalbestyrelsesmedlemmernes funktion i udvalgene skal ses i sammenhæng med, at der som faste medlemmer af børn og unge-udvalget også er en byretsdommer og to børnesagkyndige, som bidrager med hhv. juridisk og socialfaglig specialviden. Dommeren har til opgave at lede møderne og påser, at kommunalbestyrelsen har foretaget de nødvendige undersøgelser efter servicelovens § 50 (børnefaglig undersøgelse), og om sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en retssikkerhedsmæssig forsvarlig afgørelse i sagen. Dommeren kan herunder beslutte, at der skal indhentes flere oplysninger. Dommeren yder også vejledning om, hvordan reglerne skal forstås og anvendes og giver en retlig vurdering af de foreliggende oplysninger i sagen.

De pædagogisk-psykologisk sagkyndige yder vejledning til udvalget om, hvorvidt der er indhentet de nødvendige sagkyndige udtalelser og undersøgelser til at belyse sagen. Desuden ydes vejledning om, hvilke foranstaltninger der ud fra en børnesagkyndig vurdering må anses for at være bedst egnet til at fremme barnets udvikling og trivsel.

Børn og unge-udvalget kræver et kvalificeret flertal, hvorfor kommunalbestyrelsesmedlemmerne ikke selv kan træffe beslutninger i udvalget.

Herudover er det også vigtigt at holde for øje, at børn og unge-udvalget alene kan træffe sine afgørelser på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen (i praksis den kommunale forvaltning), som jeg har redegjort for i besvarelsen af spørgsmål nr. 53. Det betyder, at der forud for afgørelsen i børn og unge-udvalget bl.a. er foretaget en børnefaglig undersøgelse af barnet mv., som ligger til grund for forvaltningens indstilling til børn og unge-udvalget.

I forhold til den anden del af spørgsmålet om sagsbehandlerne faglige kompetencer m.v., så er sagsbehandlerne forpligtet til at udarbejde saglige og veloplyste sager, som lever op til lovgivningens krav om fx udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser og børnesamtaler med barnet eller den unge. Det er kommunernes ansvar, at sagsbehandlingen lever op til kravene i lovgivningen, og dermed er det også kommunernes ansvar, at medarbejderne på området har de nødvendige forudsætninger for at kunne varetage opgaven. Derudover er der et landspolitisk fokus på kompetencerne hos sagsbehandlerne på børneområdet, hvor der bl.a. er blevet afsat over 30 mio. kr. årligt i varige midler til efteruddannelse af sagsbehandlere og ledere på børneområdet i form af et kursuskatalog (enkeltstående, kortevarige kurser), en diplomuddannelse og en masteruddannelse. I regi af Børnekataloget udbydes der fx kurser i at afholde en god børnesamtale.

Derudover, som redegjort for i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 53, er der mulighed for at påklage en afgørelse om anbringelse uden samtykke til Ankestyrelsen, hvis man som part i sagen fx mener, at der er begået fejl i kommunernes behandling af den konkrete sag. Ankestyrelsens afgørelser kan desuden kræves forelagt byretten.

Med venlig hilsen

Astrid Krag